

KARL
VALENTIN
1853–1918

Tre sånger
för röst och piano

*Three songs
for voice and piano*

Opus 25

Emenderad utgåva/Emended edition

Levande Musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande Musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup
Redaktör/Editor: Magnus Svensson

Levande Musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 400-402/Edition No. 400-402
2014
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande Musikarv
ISMN 979-0--706900-66-7

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

I Maj.

Im Lenz.

Karl Valentin, Op. 25. N° 1.

Lento.

Sång.

p

I maj, i maj, när ro - sor stå i knopp, gif
 Im Lenz, im Lenz, wenn Veil - chen blüch zu - hauf, gieb

Piano.

p

akt, gif akt, då vak - na få - rar opp. I
 Acht, gieb Acht, da wa - chen Thrä - nen auf. Im

p *sf* *p*

hös - - te - tid, när björ - kar ka - la stå, ack, kär - lek och fröjd, likt
 Herbst, im Herbst fiel al - les Laub vom Baum. Ach, Lieb' und Glück ver -

p *f* *pp*

dröm - mar då för - gå. Gif akt, gif akt, ty
 gan - gen wie ein Traum! Gieb Acht, gieb Acht, so

pp

p

Ped.

så är tingens lopp: blom - mor och hjär - te - sår bry - ta om
 ist der Din - ge Lauf: Blu - men und Wun - - den bre - chen im

p

cresc.

Ped.

vå - ren opp! (Paul Heyse öfvs. af William Paterson)
 Friih - ling auf!

p

f

Ped.

Den långa dagen.

Der lange Tag.

Karl Valentin, Op. 25. N° 2.

Lento, ma non troppo.

Sång.

Piano.

dolce

Förr, när min vän var här,
Einst, als mein Freund noch hier,

f *p* *f* *p dolce*

*Led. ** *Led. **

molto cresc.

var mig en vår - dag kort; — nu, då han bor - ta är,
schien mir der Lenz - tag kurz, — jetzt, seit ich ihn ver - lor,

cresc.

*Led. ** *Led. ** *Led. ** *Led. **

är mig en höst - dag lång. „Ack, hvad den da - gen flyr!“ sä - ga de
 ist mir der Herbst - tag lang. „Ach, wie der Tag ver - fliegt!“ sa - gen die

an - dra nu. Jag: „Hvad den lång - sam är! O, att den vil - le
 An - dern nun. Ich: „Wie er lang - sam geht! O, dass er flie - hen

fly! Kom - mer ej kväl - len snart, kom - mer ej nat - tens
 thät! Kommt nicht der A - bend bald, kommt nicht die nächt' - ge

ro?" (Runeberg)
 Ruh? (K. V.)

Den öfvergifna. Das verlassene Mägdlein.

Karl Valentin, Op. 25. N° 3.

In ruhigem-Zeitmaasse.

Sång.

Piano.

tranquillo

mf *meno f* *p* *m. s.* *f* *gedehnt*

senza Ped. *

mf

Ar - - la, när ha - - - nen gal,
Früh, wenn die Häh - - - ne kräh'n,

mf

in - - nan stjär - nan för - svin - ner, står jag vid här - den
eh' die Stern - lein ver - schwin - den, muss ich am Her - de

pp *mf*

dolce

una corda *tre corde*

sval, tills bra - - - san brin - ner.
steh'n, muss Feu - - - er zün - den.

(Die Viertel wie vorher die Achtel.)

Blic - - - - kar jag se - - dan
 Schön - - - - ist der Flam - men

leggiere
p
senza Ped.

in i spra-kan-de lå - gen, så mörkt blir mitt
 Schein, es sprin-gen die Fun - ken; ich schau-e so

rit.
rit. - cresc.

sinn' och dy - - ster hå - gen. Plöts - ligt det tye - kes mig,
 d'rein, in Leid - ver - sun - ken. Plötz - lich da kommt es mir,

ff
ff
*ped. **

du, som mig glömde, tro - lö - se sven, om dig i natt jag drömde.
 treu-lo - ser Kna-be, dass ich die Nacht von dir ge - träu-met ha - be.

p dolce *pp*
ten. *f* *p* *pp*
senza Ped.
*ped. **

Tempo I.

espress. *p* *rit.* *p*

Då fram - för
Thrü - - - ne auf

bra - - - sans sken står jag och
Thrü - - - ne dann stür - - - zet her -

molto cresc. *f* *p rit.* *3*

grå - ter. Bräc-ker så da - gen r'en: O gin-ge han
nie - der; so kommt der Tag her - an, o gin-ge er

p *rit.*

Leg. * *alleg.*

å - ter! (Öfvers.af William Paterson)
wie - der! (Eduard Mörike)

a tempo *p* *rit.* *m. s.* *mf*

Leg. *

Karl Valentin

Karl Valentin (1853–1918) hade många funktioner i dåtidens musikliv. Tonsättare var en av dem, även om den sidan av hans personlighet är mindre känd idag. Numera är han mera ihågkommen som skriftställare. Som kompositör ägnade han sig i första hand åt solosånger.

Valentin växte upp i Göteborg i en familj av judisk börd. Han studerade från 1873 vid Uppsala universitet, främst juridik, men tog också lektioner i musikteori för universitetets *director musices* Jacob Axel Josephson. 1879 fortsatte Valentin musikutbildningen i Leipzig, då den självklara platsen för högre musikstudier. Han disputerade där 1885 på avhandlingen *Studien über die schwedischen Volksmelodien*. Med det arbetet blev Valentin den förste i Sverige i modern tid att lägga fram en doktorsavhandling inom musikområdet. Han återvände därefter till hemstaden, där han var mycket aktiv i musiklivet som bland annat pianist och tonsättare.

1897 flyttade han till Stockholm, där han först undervisade vid Richard Anderssons musikskola, men också kom att skriva musikrecensioner i *Svenska Dagbladet*. 1900 publicerade han en allmän musikhistoria i två band, vilken kan betecknas som ett pionjärverk. I Stockholm engagerade han sig också för så kallade folkkonserter, något han inlett redan i Göteborg.

Från 1901 till sin bortgång var han Kungl. Musikaliska akademiens sekreterare – han blev själv akademiledamot 1897. Under större delen av sekreterarperioden (1901–18) var han också lärare i musikhistoria och estetik vid Musik-konservatoriet som var en del av akademien.

Gunnar Ternhag

Om utgåvan

Levande Musikarvs emenderade utgåvor är redaktionellt genomsedda och korrigerade utgåvor av tidigare tryck med kommentarer rörande rättelser och ändringar införda i form av fotnoter.

Förlagan är utgiven av Abr. Lundquists, Stockholm, Abr.L. 3148.

På omslaget står: ”Karl Valentin / Tre Sånger / Drei Lieder / No 1 / I Maj / Im Lenz / No 2 / Den långa dagen / Der lange Tag / No 3 / Den öfvergifna / Das verlassene Mädlein / Op 25 / Abr. Lundquists Kongl. Hof-Musikhandel / Pris Kr. 1.25”.

Tillkomstår: ”I maj” 1890; ”Den långa dagen” 1889; ”Den öfvergifna” 1883–84.

Karl Valentin

Karl Valentin (1853–1918) had many functions in the musical life of his day. One of them was as a composer, though this side of his personality is less well known today. Nowadays, he is better remembered as a writer. As a composer, he mainly dedicated himself to solo songs.

Valentin grew up in Gothenburg to a family of Jewish origin. In 1873 he began his studies at Uppsala University – mainly law, but he also took lessons in music theory for Jacob Axel Josephson, the university's *director musices*. In 1879, Valentin continued his musical education in Leipzig, which was then the evident place to go for higher musical studies. In 1885, he argued his thesis *Studien über die schwedischen Volksmelodien*. With this work, Valentin became the first Swedish person in modern times to pass a doctorate in music. He then returned to his home town, where he was very active in musical life as a pianist and composer amongst other things.

In 1897, he moved to Stockholm, where he first taught at Richard Andersson's school of music, but also came to write music reviews for the daily newspaper *Svenska Dagbladet*. In 1900, he published a two-volume general history of music, which can be seen as a pioneering work. In Stockholm, he also dedicated himself for so-called folk concerts, which he had already begun in Gothenburg.

From 1901 to his death, he was the secretary of Kungliga Musikaliska Akademien (The Royal Swedish Academy of Music), to which he was elected in 1897. During the greater part of his time as secretary (1901 to 1918), he was also a teacher of music history and aesthetics at Musikkonservatoriet (The Royal Conservatory of Music), which formed part of the Academy.

Gunnar Ternhag

Trans. Martin Thomson

About the edition

Levande Musikarv's (Swedish Musical Heritage's) emendated editions are editorially revised and corrected versions of previously printed material, with comments on the corrections and amendments inserted as footnotes.

Originally published by Abr. Lundquists, Stockholm, Abr.L. 3148.

Text on the front page: "Karl Valentin / Tre Sångere / Drei Lieder / No 1 / I Maj / Im Lenz / No 2 / Den långa dagen / Der lange Tag / No 3 / Den öfvergifna / Das verlassene Mädlein / Op 25 / Abr. Lundquists Kongl. Hof-Musikhandel / Pris Kr. 1.25".

Year of composition: "I maj" 1890; "Den långa dagen" 1889; "Den öfvergifna" 1883–84.